

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

10 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ailoi Ion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2022, în cauza penală privind-l pe

DOMENTI Vasile XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.08.2020 – 09.12.2021;

Instanța de apel: 20.01.2022 – 12.04.2022;

Instanța de recurs: 24.06.2022 – 10.08.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 09 decembrie 2021, Domenti Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal prin cumul parțial de sentințe, la pedeapsa stabilită, i s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 septembrie 2020, stabilindu-i lui Domenti Vasile pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui Domenti Vasile în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime de 128 (una sută douăzeci și opt) lei.

A fost soluționată chestiunea privitor la corpurile delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Domenti Vasile la 22 martie 2020, aproximativ la ora 21:00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, la moment neidentificate de către organul de urmărire penală, aflându-se la XXXXX, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane,

aplicând asupra lui Sava Gheorghe violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, manifestată prin lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202002P0868 din 27.03.2020, ”excoriație la nivelul feței, echimoză la nivelul mucoasei buzei superioare, excoriații multiple la nivelul coatelor bilateral”, care se calificau ca vătămare corporală neînsemnată, în mod deschis au sustras de la acesta un telefon mobil de model ”Xiaomi Redmi 5” cu IMEI 1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX, în care erau înserate cartelele SIM XXXXX și SIM XXXXX la prețul de 2500 lei și un inel confecționat din aur cu inițialele ”GS” la prețul de 6500 lei, bunuri în valoare totală de 9000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Domentii Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, *a declarat apel avocatul Ailoi Ion în numele inculpatului*, prin care solicit casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite de prima instanță de reîncadrare a acțiunilor inculpatului în baza art. 186 alim. (2) lit. d) Cod penal.

În motivarea apelului s-a invocat drept motiv că, pe parcursul cercetării judecătorești în instanța de fond, s-a stabilit că Domentii Vasile nu a recunoscut fapta de sustragere și careva probe care să dovedească vinovăția lui Domentii Vasile în comiterea acestei infracțiuni nu au fost stabilite.

Invoca apelantul că declarațiile părții vătămate contraveneau circumstanțelor constatate pe parcursul cercetării judecătorești și anume prin raportul de expertiză judiciară nr. 202002P0868 din 27 martie 2020, prin care la examinarea medico-legală a lui Sava Gheorghe pe corpul acestuia s-a constatat: "excoriație la nivelul feții, echimoză la nivelul mucoasei buzei superioare, excoriații multiple la nivelul coatelor bilateral, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală neînsemnată”. Nimic nu se menționează despre prezența la Sava Gheorghe a cărorva leziuni în regiunea spatelui, dar s-au stabilit leziuni sub formă de excoriație la nivelul feței, echimoză la nivelul mucoasei buzei superioare, excoriații multiple la nivelul coatelor bilateral.

Analizând raportul de expertiză și declarațiile părții vătămate, se concluzionează că aceasta din urmă, fiind în stare de ebrietate, a căzut în scara blocului suferind excoriație la nivelul feței, echimoză la nivelul mucoasei buzei superioare, excoriații multiple la nivelul coatelor bilateral. Mai mult ca atât, acesta a declarat că nu-și amintește nici traseul pe care la făcut până la scara blocului respectiv.

Circumstanțele de fapt stabilite coroborează și cu declarațiile inculpatului și consideră apelantul că probele care au constituit obiectul cercetării judecătorești

infirmă vinovăția lui Domenti Vasile în săvârșirea sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.

Probele administrate în cadrul urmăririi penale cât și cele verificate în ședințele de judecată, inclusiv și versiunea inculpatului urmează a fi verificate în ședința de judecată în strictă conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, și, apoi prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, instanța de fond trebuie să treacă la aprecierea probelor, încât să se pronunțe din care motiv le acceptă unele probe și exclude pe altele.

Circumstanțele expuse denotă în mod lucid că Domenti Vasile nu a comis sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, dar se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, faptă pe care a recunoscut-o și de care sincer se căiește.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2022, apelul avocatului Ailoi Ion în numele inculpatului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului just încadrându-le în dispoziția art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Cu referire la motivele invocate de partea apărării, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului, or, acțiunile acestuia urmau a fi recalificate în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate.

Instanța de fond just și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a reiterat că instanța de fond în mod justificat a apreciat critic argumentele părții apărării care a pledat pentru recalificarea acțiunilor inculpatului la art. 186 alin. (2) Cod penal, pe motiv că aceasta sunt declarative cu scop de apărare, pentru a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită. Or, partea vătămată în ședința de judecată, sub jurământ a declarat că, a fost lovit prin spate și i-au fost sustrate bunurile în timp ce era inconștient, iar acesta nici nu a văzut inițial ce bunuri îi lipsesc.

În acest context, s-au reținut declarațiile părții vătămate care a declarat că după ce a fost lovit, a auzit mai multe voci care vorbeau între ei să-i i-a și inelul, din ce poate fi dedus că inculpatul nu era singur și a săvârșit jaful asupra lui, nu de unul singur dar de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală.

De asemenea, versiunea apărării precum că a inculpatul a sustras inelul fără a fi observat de partea vătămată, este una combătută totalmente de către partea vătămată că în acea zi servise alcool la o zi de naștere, însă nu era în stare de ebrietate, așa încât să nu țină minte sau să nu observe cum i se scoate inelul de pe deget, de asemenea și pe Domentii Vasile l-ar fi ținut minte în circumstanțele descrise de către ultimul.

Instanța de apel a menționat că în acțiunile inculpatului au fost prezente semnele constitutive ale infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii încriminate, nu poate servi temei de recalificare a acțiunilor acestuia în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmau cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii nominalizate și a fost apreciată de către instanța drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei vinovate.

Instanța de apel a reținut ca circumstanțe atenuante restituirea prejudiciului părții vătămate, căința sinceră, faptul că partea vătămată s-a împăcat cu inculpatul și a solicitat o pedeapsă mai blândă pentru inculpat. De asemenea, s-au stabilit circumstanțe agravante, printre care săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, or, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01septembrie 2020, inculpatul a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (2) lit. f) Codul penal și i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe termen de 5 ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Examinând personalitatea celui vinovat, s-a stabilit că, reieșind din circumstanțele stabilite ale cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, care are ca obiectiv reeducarea socială a inculpatului, de faptul că inculpatul prezenta pericol social și corectarea acestuia nu era posibilă fără a fi izolat de societate, astfel că instanța de fond a considerat rezonabil de aplicat în privința lui Domentii Vasile o pedeapsă sub formă de închisoare (fără amendă), cu stabilirea pedepsei în limita sancțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Codul penal, totodată ținând cont de prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal.

La fel, instanța de fond în mod corect a soluționat soarta copurilor delictive și justificat a dispus de a încasa din contul lui Domenti Vasile în beneficiul statului, suma de 128 lei cheltuieli suportate pentru întocmirea raportului de expertiză judiciară efectuată în cadrul procesului penal.

Instanța de apel a reține că nu poate fi reținută solicitarea inculpatului privind aplicarea în privința sa a actului de amnistie, or potrivit art. 10 al Legii privind amnistia, prevederile art. 1-9 nu se aplică persoanei:

d) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute la următoarele articole din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002: art. 135-139; art. 140 alin. (2); art. 140¹-145; art. 151; art. 158 alin. (2)—(4); art. 164 alin. (2) și (3); **art. 165**; art. 166 alin. (2) și (3); art. 168 alin. (3); art. 171 alin. (2) și (3); art. 172 alin. (2) și (3); art. 174-175¹; art. 179 alin. (3); art. 181² alin. (5); art. 186 alin. (5); art. **187 alin. (2)**-(5); art. 188; art. 189 alin. (3)—(6); art. 190 alin. (3)—(5); art. 191 alin. (3)—(5); art. 201¹; art. 205; art. 206; art. 208-209; art. 211 alin. (2); art. 212 alin. (2)—(4); art. 216 alin. (3); art. 217 alin. (3) și (4); art. 217¹ alin. (2)—(4); art. 217⁴ alin. (2) și (3); art. 217⁶; art. 219; art. 220 alin. (3); art. 238 alin. (2); art. 239 alin. (2); art. 240 alin. (2); art. 243 alin. (3); art. 247 alin. (2); art. 248 alin. (2)—(5); art. 252 alin. (3) și (4); art. 257 alin. (3) și (4); art. 264 alin. (4)-(6); art. 275; art. 278-280; art. 282-284; art. 285 alin. (1) și (2); art. 286; art. 289-289³; art. 292; art. 295 alin. (1)—(6); art. 295¹ alin. (1) și (2); art. 295² alin. (1)—(3); art. 310 alin. (2); art. 314 alin. (2); art. 317; art. 318 alin. (2); art. 319-321; art. 322 alin. (2); art. 324-328; art. 3302; art. 332-335¹; art. 337-343; art. 344 alin. (2); art. 347; art. 349; art. 352 alin. (3); art. 362¹ alin. (3); art. 365 alin. (2) și (3); art. 368 alin. (2); art. 369 alin. (3); art. 370 alin. (3); art. 385-388;

g) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare;

j) condamnate pentru concurs de infracțiuni căreia, cel puțin pentru una dintre infracțiuni, îi sunt aplicabile prevederile lit. a)-g);

k) învinuite, inculpate sau condamnate care nu a reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiunea pentru care este urmărită sau, după caz, a fost condamnată. În cazul persoanei condamnate se va ține cont de prejudiciul stabilit prin hotărârea judecătorească.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *avocatul Ailoi Ion în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de reîncadrare a acțiunilor inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În motivare recurentul a invocă aceleași motive indicate în cererea de apel privind încadrarea greșită a acțiunilor inculpatului și că probele cercetate nu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Din textul recursului declarat de avocatului Ailoi Ion se constată că s-au invocat temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și critică soluția instanței de apel, din motiv că, în opinia sa, instanța eronat a calificat acțiunile inculpatului.

Potrivit textului, recurentul nu a concretizat care din temeiurile pct. 6) le pun la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate de legislator este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Suplimentar, recurentul critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de apel ce ar dovedi că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de 186 alin. (2) Cod penal. În acest context, Colegiul penal menționează că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de recurent, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea). În speță, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat

complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, ce demonstrează vinovăția lui Domenti Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute imputate să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată în limita sancțiunilor prevăzute de legea penală.

Instanțele de judecată au constatat că sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal în acțiunile inculpatului, ce coroborează cu materialele cauzei și argumentat detaliat în hotărârile contestate.

Privitor la recalificarea acțiunilor de la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, Colegiul penal constată că alegațiile date sunt vădit nefondate, iar instanța de apel corect și-a motivat soluția de respingere a solicitării respective. Recurentul nu a prezentat argumente ce ar demonstra prezența erorii în calificarea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu, iar simpla invocare a probelor nu motivează intervenția instanței de recurs în latura pedepsei.

Totodată, nu există dubii în ce privește existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, în acțiunile inculpatului, iar faptul că el nu recunoaște în totalitate vinovăția (doar recunoaște comiterea infracțiunii prevăzute art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal) în comiterea respectivei infracțiuni a fost considerat de instanță drept o metodă de apărare, dar care se combate prin cumulul de probe administrat.

Motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în prezenta decizie la **pct. 5**, iar o altă opinie asupra circumstanțelor cauzei nu poate servi temei pentru examinarea ei, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (*cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursul înaintat nu și-au găsit confirmare.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ailoi Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2022, în cauza penală privindu-l pe DOMENTI Vasile XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 august 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN